

**Przewodniczący Sejmiku
Województwa Mazowieckiego**
Plac Bankowy 3/5, 00-142 Warszawa

Warszawa, 14.02.2011 roku

KS-BSS.0851.1.2011.LK

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa

Skarżący:

1. **Ogólnopolski Związek Zawodowy Pielęgniarek i Położnych Zakładowej Organizacji Związkowej przy Mazowieckim Szpitalu Wojewódzkim w Siedlcach Sp. z o.o. ul. Poniatowskiego 26, 08-110 Siedlce**
2. **Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność” Region Mazowsze Międzyzakładowa Komisja nr 1280 Pracowników Siedleckiej Służby Zdrowia ul. Poniatowskiego 26, 08-110 Siedlce**
3. **Międzyzakładowy Związek Zawodowy Techników Analityki Medycznej 71-455 Szczecin ul. Arkońska 4**
4. **Organizacja Terenowa Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Lekarzy przy Mazowieckim Szpitalu Wojewódzkim w Siedlcach Sp. z o.o. ul. Poniatowskiego 26, 08-110 Siedlce**

Reprezentowane przez:

Radcę Prawnego [...]

**Strona przeciwna: Sejmik Województwa Mazowieckiego
ul. Pl. Bankowy 3/5 00-142 Warszawa**

adres dla doręczeń:

**Urząd Marszałkowski Województwa
Mazowieckiego w Warszawie
ul. Jagiellońska 26 03-719 Warszawa**

Odpowiedź na skargę

doręczoną organowi administracyjnemu w dniu 28. 01. 2011 roku

W imieniu Sejmiku Województwa Mazowieckiego wnoszę o:

1. **odrzuć skargi** z dnia 24.01.2011 r. wniesionej przez Skarżących „na odmowę usunięcia naruszenia prawa poprzez uchylene uchwały z dnia 22 marca 2010 roku, nr 32/10 w sprawie likwidacji Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej

pod nazwą Wojewódzki Szpital Specjalistyczny w Siedlcach” oraz na uchwałę z dnia 22 marca 2010 roku, nr 32/10 w sprawie likwidacji Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej pod nazwą Wojewódzki Szpital Specjalistyczny w Siedlcach, jako wniesionej przez podmioty nie posiadające legitymacji skargowej;

a w przypadku nie uwzględnienia powyższego wniosku:

2. oddalenie przedmiotowej skargi jako bezzasadnej;
3. zasądzenie od skarżących kosztów postępowania wg. norm przepisanych.

Uzasadnienie

W dniu 28 stycznia 2011 r. wpłynęła do kancelarii Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego skarga z dnia 24.01.2011 r. wniesiona przez Skarżących „na odmowę usunięcia naruszenia prawa poprzez uchylene uchwały z dnia 22 marca 2010 roku, nr 32/10 w sprawie likwidacji Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej pod nazwą Wojewódzki Szpital Specjalistyczny w Siedlcach” oraz na uchwałę nr 32/10 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 22 marca 2010 roku, w sprawie likwidacji Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej pod nazwą Wojewódzki Szpital Specjalistyczny w Siedlcach. Skargę wniosły wspólnie cztery organizacje związków zawodowych.

Zgodnie z dyspozycją art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1510, z późn. zm.) podmiotem uprawnionym do wniesienia skargi w trybie ww. przepisu jest każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone przepisem aktu prawa miejscowego, wydanym w sprawie z zakresu administracji publicznej. W przypadku, gdy skarżący nie spełnia powyższych przesłanek brak mu legitymacji skargowej.

Skarżący nie wykazali w skardze, że mają interes prawny pojmowany jako istnienie związku między sferą ich indywidualnych praw i obowiązków, a zaskarżoną uchwałą oraz, że uchwała ta wpływa na ich sytuację prawną, narusza ich indywidualny interes prawny. Zdaniem strony przeciwnej w niniejszej sprawie nie zaistniało naruszenie interesu prawnego ani uprawnienia żadnego ze skarżących. Skarżący powołali w skardze przepisy, z których ich zdaniem wynika ich interes prawny, ale zdaniem strony przeciwnej przepisy te nie spełniają takiej roli. Niektóre z nich określają jedynie przedmiot działania związków zawodowych. Należy wskazać, że zgodnie z art. 23 ust 1 ustawy o związkach zawodowych, związki zawodowe sprawują kontrolę nad przestrzeganiem prawa pracy oraz uczestniczą, na zasadach określonych odrębnymi przepisami, w nadzorze nad przestrzeganiem przepisów oraz zasad bezpieczeństwa i higieny pracy. W tym też jedynie zakresie mają prawo opiniowania

projektów aktów prawnych (art. 19 ust. 1 i 2 ustawy o związkach zawodowych). Powyższe zapisy o niczym nie świadczą i nie wskazują jaki interes prawny lub uprawnienie ewentualnie określone w tych przepisach zostało naruszone zaskarżoną uchwałą.

W tej sytuacji w związku z brakiem naruszenia indywidualnego interesu prawnego skarżących należy uznać, że żaden z podmiotów skarżących nie posiada legitymacji skargowej w niniejszej sprawie i w związku z powyższym skarga podlega odrzuceniu.

Takie stanowisko znajduje potwierdzenie w orzeczeniach NSA: postanowienie z 08.05.2008 r. sygn. akt I OZ 318/08 oraz z 02.02.2010 r. sygn. akt II OSK 40/10.

Należy również wskazać, że w świetle obowiązujących przepisów prawa brak podstaw do wnoszenia skargi „na odmowę usunięcia naruszenia prawa”. Przedmiotem skargi do Sądu może być wyłącznie uchwała z zakresu administracji publicznej, która wcześniej była przedmiotem wniosku o usunięcie naruszenia prawa, naruszająca interes prawny skarżących (postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 listopada 2007 r. sygn. akt IV SA/Wa 2181/07).

Ustosunkowując się do zawartych w skardze zarzutów odnośnie Uchwały nr 32/10 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 22 marca 2010 roku w sprawie likwidacji Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej pod nazwą Wojewódzki Szpital Specjalistyczny w Siedlcach to należy je zdaniem strony przeciwnej uznać za bezzasadne.

Celem uzasadnienia powyższego stanowiska na wstępie niezbędne jest odniesienie się do zarzutu braku uzasadnienia prawnego dla podjęcia przedmiotowej uchwały opartego na następujących wnioskach skarżących:

- 1) brak regulacji prawnych umożliwiających przekształcenie polegające na utworzeniu przez Województwo niepublicznego zakładu opieki zdrowotnej w miejsce publicznego na bazie zlikwidowanego zakładu opieki zdrowotnej;
- 2) przejęcie zadań publicznego zakładu opieki zdrowotnej przez niepubliczny zakład opieki zdrowotnej utworzony przez spółkę prawa handlowego, powołaną przez Województwo prowadzi do prywatyzacji zadań publicznych w zakresie ochrony zdrowia, przy braku jednoznacznej podstawy prawnej do takich działań;
- 3) przekazanie przez jednostkę samorządu terytorialnego wykonania zadania publicznego podmiotowi niepublicznemu pozbawia takie zadanie charakteru publicznego, doznaje ograniczeń z uwagi na brak regulacji ustawowej w tej materii, a w konsekwencji stanowi obejście prawa;
- 4) powyższe w ocenie wzywającego prowadzi do braku gwarancji zapewnienia

uprawnień wskazanych w art. 43 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej dla społeczności lokalnej.

Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, iż art. 8 ust. 3 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej stanowi, że niepublicznym zakładem opieki zdrowotnej jest zakład opieki zdrowotnej utworzony przez podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 4–8 tego artykułu, w tym przez osoby prawne (spółki handlowe). Z punktu widzenia definicji niepublicznego zakładu opieki zdrowotnej zawartej w ustawie o zakładach opieki zdrowotnej, nie ma natomiast znaczenia, czy udziałowcem spółki handlowej tworzącej zakład jest podmiot prywatny, jednostka samorządu terytorialnego czy Skarb Państwa. Każdy zakład opieki zdrowotnej utworzony przez spółkę handlową będzie zatem określany jako „niepubliczny”, zgodnie z przepisami ustawy. Należy jednak zauważyć, iż posługując się pojęciami „publiczny” i „niepubliczny” ustawa odbiega od powszechnie przyjętego rozumienia tych pojęć m.in. w innych ustawach, zgodnie, z którym przez podmiot publiczny rozumie się podmiot funkcjonujący w strukturach państwowych lub samorządowych lub którego majątek jest własnością państwową lub samorządową. W tym znaczeniu określenie spółki samorządowej, utworzonej przez jednostkę samorządu terytorialnego, oraz której jedynym udziałowcem jest ta jednostka, jako prywatnej czy choćby niepublicznej, jest mylące i nieprawdziwe. Spółka samorządowa, nawet jako podmiot odrębny od udziałowca, czyli jednostki samorządu terytorialnego, nie przestaje podlegać jego kontroli. Udziałowiec zachowuje, decydujący wpływ na jej działalności np. poprzez prawo powoływania i odwoływania członków rady nadzorczej spółki, pełnienie przez Zarząd Województwa w takiej spółce funkcji organu spółki – Zgromadzenia Wspólników (Akcjonariuszy), czy też poprzez wyrażanie zgody na czynności o istotnym znaczeniu dla Spółki; czynności te, zgodnie z przepisami kodeksu spółek handlowych (dalej „ksh”) i statutu lub umowy spółki, to m.in. zmiana przedmiotu działalności spółki, zbycie czy obciążenie nieruchomości, rozwiązanie spółki. Dlatego też, jeśli podmiot (jednostka samorządu terytorialnego) sprawujący kontrolę nad zależną od niego spółką jest zobowiązany do wykonywania zadań publicznych, to spółka utworzona przez ten podmiot w celu wykonywania tych zadań, nie traci charakteru publicznego przez sam fakt wyodrębnienia jej majątku i nadania osobowości prawnej. Tym samym nieprecyzyjne jest określenie „niepubliczny” z ustawy o zakładach opieki zdrowotnej w przypadku zakładów opieki zdrowotnej tworzonych przez spółki samorządowe, gdyż mylnie sugeruje prywatny charakter ich kapitału, a co za tym idzie, rodzi zarzuty wskazujące na konieczność uiszczania opłat w zamian za udzielane świadczenia zdrowotne czy na brak nadzoru ze strony podmiotu publicznego, który nie jest już organem założycielskim dla takiego NZOZ. Takie zarzuty są

jednak bezzasadne. Tworzenie spółek dla wykonywania zadań własnych, w celu zaspokojenia zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej, jak również przystępowanie do takich spółek, dopuszcza wyraźnie ustawa o gospodarce komunalnej z 20 grudnia 1996 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 9, poz. 43, z późn. zm.). Decydując się zatem na wykonywanie zadań nałożonych na Województwo za pośrednictwem spółki handlowej, Województwo nie wyzbywa się tych zadań ani nie ceduje ich na podmiot „niepubliczny”, a jedynie korzysta z uprawnienia przyznanego mu ustawą o gospodarce komunalnej oraz ustawą z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590, z późn. zm.), zezwalającymi Województwu na tworzenie jednostek organizacyjnych dla celów wykonywania tych zadań (art. 8 ust. 1). Pogląd wyżej przedstawiony potwierdza NSA w wyroku z 11 sierpnia 2008 r. (II GSK 105/05). Wyrok ten został wydany w oparciu o stan faktyczny dotyczący wykonywania zadań publicznych przez gminę, jednak można z powodzeniem odnieść go do wykonywania zadań przez Województwo, tym bardziej że ustawa o gospodarce komunalnej, do której treści NSA odwołuje się w uzasadnieniu, dotyczy wykonywania zadań przez wszystkie szczeble samorządu. W uzasadnieniu wskazanego wyroku NSA stwierdził między innymi, że w zakresie wykonywania zadań własnych gmina może przyjąć dwa różne rozwiązania organizacyjne: wykonywać te zadania za pośrednictwem utworzonych przez siebie w tym celu jednostek organizacyjnych, w szczególności zakładów budżetowych lub spółek prawa handlowego (art. 9 ust. 1 i 3 ustawy o samorządzie gminnym i art. 2 ustawy o gospodarce komunalnej) lub za pośrednictwem innych, niepowiązanych organizacyjnie z gminą podmiotów, w tym drugim wypadku na podstawie zawartych z nimi umów o wykonywanie zadań. Tak jak umowa jest potrzebna do powierzenia zadań podmiotom niepowiązanym organizacyjnie z gminą, tak do jednostek organizacyjnych gminy (w tym spółek handlowych utworzonych przez gminę) taka umowa nie jest potrzebna, gdyż sama gmina (powiat lub województwo), będąc udziałowcem czy akcjonariuszem swojej spółki, decyduje o jej byciu prawnym i gospodarczym (tak wyrok WSA w Warszawie z 10 listopada 2005 r., III SA/Wa 2445/2005).

Taka jednostka, nawet jeśli jest wyodrębniona pod względem prawnym od podmiotu publicznego, nadal stanowi część służb podmiotu publicznego, który ją utworzył i którego własność stanowi, i w takim charakterze stanowi część sektora publicznego. O przynależności spółki samorządowej do sektora publicznego świadczy także obowiązek stosowania przez nią samej ustawy Prawo zamówień publicznych, gdyż spełnia ona kryteria określone w art. 3 ust. 1 pkt 3 tej ustawy. Dodatkowo pragniemy przytoczyć stanowisko Trybunału Konstytucyjnego, zaprezentowane w uzasadnieniu wyroku z 7 stycznia 2004 r. (sygn. akt:

K 14/03). Zgodnie z argumentacją w nim zawartą, obowiązkiem władz publicznych jest zapewnienie równego dostępu do świadczeń ochrony zdrowia finansowanych ze środków publicznych, a nie bycie „właścicielem” instytucji udzielających tych świadczeń. Z tego punktu widzenia argument o rzekomym zakazie cedowania zadań publicznych z zakresu ochrony zdrowia na podmioty niepubliczne jest nieuzasadniony, niezależnie od faktu, że w przypadku przekształcenia SPZOZ w NZOZ prowadzony przez spółkę samorządową nie dochodzi de facto do cedowania zadań na podmiot niepubliczny, o czym była mowa wyżej.

Zgodnie z przepisami ustawy o samorządzie województwa zarówno spzoz utworzony przez Województwo jak i spółka w której Województwo posiada 100% udziałów to wojewódzkie osoby prawne (wojewódzkie samorządowe jednostki organizacyjne posiadające osobowość prawną). W świetle zaprezentowanych wyżej uwag oraz orzeczeń sądowych powołanych na ich poparcie, nie można zgodzić się ze stwierdzeniem, że spółka z wyłącznym udziałem Województwa, jest podmiotem prywatnym a prowadzenie przez utworzony przez nią NZOZ działalności medycznej będzie równoznaczne z niedopuszczalną prywatyzacją zadań publicznych albo też przekazaniem zadań ochrony zdrowia podmiotowi niepublicznemu. Jak wykazano wyżej, taka spółka, przez sam fakt jej prawnego wyodrębnienia od jednostki samorządu, nie traci ani charakteru publicznego, ani takiego charakteru nie traci zakład opieki zdrowotnej przez taką spółkę prowadzony, nawet jeśli zgodnie z ustawą o zakładach opieki zdrowotnej będzie miał w nazwie określenie „niepubliczny”.

W świetle powyższego nie można zgodzić się z argumentem skarżących, iż niedopuszczalna jest likwidacja SPZOZ w sytuacji, gdy jego zadania ma przejąć i wykonywać niepubliczny ZOZ powołany przez spółkę utworzoną przez Województwo, gdyż brak podstaw ustawowych do prywatyzacji zadań publicznych i podejmowanie działań w tym zakresie stanowi obejście prawa. Jak wskazano wyżej, Województwo ma prawne możliwości powoływania spółek handlowych w sferze użyteczności publicznej do realizacji zadań Województwa wynikających z ustawy o samorządzie województwa, w tym zadań z zakresu ochrony i promocji zdrowia i dopóki udziały w spółce pozostają w rękach samorządu, dopóty nie mamy do czynienia z prywatyzacją tych zadań. Takie stanowisko zaprezentował Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 14 listopada 2000 r. sygn. akt II SA 1492/00 odnoszącym się do utworzenia przez samorząd gminny komunalnej spółki z o.o. celem realizacji zadań z zakresu ochrony zdrowia poprzez utworzenie niepublicznego zakładu opieki zdrowotnej.

W skardze zostały również sformułowane następujące zarzuty co do treści przedmiotowej uchwały:

- 1) uchwała nie określa szczegółowo w jaki sposób likwidowany Szpital zapewni osobom korzystającym ze świadczeń zdrowotnych dalsze nieprzerwane ich udzielanie;
- 2) brak określenia terminu (daty) zakończenia działalności medycznej;
- 3) brak uzasadnienia dla przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego, niewystarczające zaopiniowanie projektu uchwały przez określone w ustawie organy, uchwała, zdaniem skarżących, powinna wskazywać powody dla których została podjęta i przyczyny nie zastosowania innych możliwości reorganizacyjnych, brak akceptacji projektu uchwały przez zakładową organizację związkową;
- 4) brak precyzyjnych określeń w zakresie sposobu i trybu zadysponowania składnikami majątku likwidowanego Szpitala (brak wskazania wartości mienia, wykazu mienia czy też warunków jego udostępnienia bądź przejęcia przez Spółkę;
- 5) uchwała nie określa szerzej zobowiązań i należności przejmowanych przez Województwo, przede wszystkim poprzez wskazanie wysokości poszczególnych kwot, a jedynie ogranicza się w tym zakresie do powtórzenia zapisów ustawy.

Odnosząc się do powyższych zarzutów należy stwierdzić, co następuje:

Zgodnie z § 1 ust. 3 uchwały Nr 32/10 Sejmiku Województwa Mazowieckiego pacjentom likwidowanego Szpitala korzystającym dotychczas ze świadczeń zdrowotnych zapewniono dalsze, nieprzerwane ich udzielanie, bez ograniczeń dostępności, warunków udzielania i ich jakości w rodzajowo oznaczonym zakresie wynikającym ze statutu Szpitala zarówno w okresie likwidacji do czasu przejęcia działalności medycznej od Szpitala przez niepubliczny zakład opieki zdrowotnej utworzony przez Spółkę pod firmą „Mazowiecki Szpital Wojewódzki w Siedlcach” Sp. z o.o. jak też później przez niepubliczny zakład opieki zdrowotnej utworzony przez Spółkę. Potwierdzeniem powyższego jest dodatkowo treść § 2 ww. uchwały, która stanowi, że niepubliczny zakład utworzony przez Spółkę przejmie dokumentację medyczną pacjentów Szpitala, jak również zapis § 6, zgodnie z którym pracownicy Szpitala z dniem zakończenia przez Szpital działalności medycznej stają się pracownikami Spółki na zasadzie art. 23¹kp. Również z uzasadnienia uchwały wynika jednoznacznie, że „z chwilą zakończenia działalności medycznej, przez Wojewódzki Szpital Specjalistyczny w Siedlcach zakład utworzony przez Spółkę zapewni osobom korzystającym

dotychczas ze świadczeń zdrowotnych w Szpitalu dalsze nieprzerwane korzystanie z tych świadczeń bez istotnego ograniczenia ich dostępności, warunków udzielania i jakości.”

Przedmiotowe zapisy w ocenie Województwa realizują dyspozycję art. 43 ust. 2 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej stanowiącą, iż uchwała powinna określać m.in. sposób zapewnienia osobom korzystającym z oznaczonych rodzajowo świadczeń zdrowotnych likwidowanego zakładu dalsze, nieprzerwane udzielanie takich świadczeń, bez istotnego ograniczenia ich dostępności, warunków udzielania i jakości. Dodatkowo należy podnieść, iż z dniem 1.01.2011 r. Spółka faktycznie przejęła bez żadnych ograniczeń działalność medyczną dotychczas prowadzoną przez likwidowany Szpital, który zgodnie ze sporną uchwałą i obowiązującymi przepisami działalność tę zakończył w terminie nie krótszym niż 3 miesiące od daty podjęcia uchwały i w dacie podjęcia takiej działalności przez Spółkę.

Uchwała określa termin zakończenia działalności medycznej przez likwidowany Szpital wskazując, iż termin zakończenia działalności medycznej Szpitala nastąpi nie wcześniej niż w terminie 3 miesięcy od dnia podjęcia uchwały i nie wcześniej niż podjęcie działalności niepubliczny zakład opieki zdrowotnej utworzony przez Spółkę. Powyższe związane jest również z terminem uzyskania (cesji) na rzecz NZOZ kontraktu z NFZ.

Nastąpiło więc powiązanie daty zamknięcia działalności medycznej w likwidowanym Szpitalu z datą rozpoczęcia działalności i przejęcia działalności medycznej przez niepubliczny zakład opieki zdrowotnej utworzony przez Spółkę. Powyższe uwzględnia fakt, iż Województwo Mazowieckie jako właściciel zarówno likwidowanego spoz-u jak i spółki, która tworzy niepubliczny zakład opieki zdrowotnej oraz realizator zadania publicznego z zakresu ochrony zdrowia, nie przeprowadza definitywnej likwidacji działalności zakładu a jedynie dochodzi do zmiany formy prawnej w jakiej kontynuowane jest udzielane świadczeń medycznych i dlatego niepubliczny zakład opieki zdrowotnej, przejmie udzielanie świadczeń zdrowotnych, bez zmiany zakresu tych świadczeń. W związku z tym nie występują zagrożenia dla pacjentów korzystających obecnie ze świadczeń zakładu, gdyż przejęcie prowadzenia działalności medycznej nastąpi jedynie w płaszczyźnie formalno-prawnej, w sposób dla nich nieodczuwalny.

W dniu 27 lipca 2009 r. Sejmik Województwa Mazowieckiego podjął m.in. uchwałę nr 101/09 przyjmującą projekt uchwały w sprawie likwidacji samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej pod nazwą Wojewódzki Szpital Specjalistyczny w Siedlcach.

Na podstawie § 2 tej uchwały Zarząd Województwa Mazowieckiego został zobowiązany do przeprowadzenia, zgodnie z obowiązującymi przepisami, konsultacji społecznych w zakresie przyjętego projektu uchwały z organami gmin i powiatów, Wojewodą

Mazowieckim, zakładowymi organizacjami związkowymi działającymi w tym zakładzie, samorządami zawodowymi lekarzy i pielęgniarek oraz Radą Społeczną tej jednostki.

W wykonaniu dyspozycji uchwały z dnia 27 lipca 2009 r. projekt uchwały w sprawie likwidacji tej jednostki, został przekazany dwukrotnie w celu zaopiniowania w ramach konsultacji społecznych do 108 podmiotów, w tym:

- 1) do 92 właściwych organów gmin i powiatów;
- 2) do Wojewody Mazowieckiego;
- 3) do Okręgowej Izby Lekarskiej w Warszawie;
- 4) do Okręgowych Izb Pielęgniarek i Położnych w Warszawie i w Siedlcach;
- 5) do Rady Społecznej tej jednostki;
- 6) do wszystkich zakładowych organizacji związkowych, działających w tej jednostce (łącznie 5);
- 7) dodatkowo, na podstawie art. 19 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2001 r., Nr 79, poz. 854, z późn. zm.), projekty uchwał zostały skierowane do zaopiniowania przez organizacje związkowe, reprezentatywne w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz. U. Nr 100, poz. 1080). Do przedmiotowego projektu uchwały zostało dołączone uzasadnienie wskazujące powody zmian organizacyjno-prawnych obejmujące przede wszystkim trudną sytuację finansową jednostki (dołączony został dokument przedstawiający sytuację ekonomiczno – finansową jednostki) oraz jedyny obecnie z punktu widzenia organu założycielskiego możliwy sposób całkowitego oddłużenia tej jednostki. Niezależnie od tego w pismach przewodnich skierowanych do podmiotów biorących udział w procesie opiniowania projektów uchwał także przedstawiono obszernie powody podjęcia takiej decyzji przez Województwo Mazowieckie. W ocenie Województwa w przedmiotowych dokumentach przekazanych do zaopiniowania przedstawiona została wystarczająca informacja na temat formy i charakteru przekształcenia, która umożliwiała wydanie opinii przez uprawnione podmioty, które miały taką wolę. Dowodem tego jest fakt, iż w wyniku powyższego procesu konsultacji w I etapie konsultacji opinię wyraziły 44 podmioty, w tym 9 podmiotów wyraziło opinię pozytywną natomiast w II etapie 22 podmioty, w tym 5 podmiotów wyraziło opinię pozytywną.

W przedstawionych w ramach konsultacji opiniach tylko w jednym (?) przypadku jako powód negatywnej opinii wskazano niewystarczająca liczbę informacji w tym przedmiocie. Jednocześnie wyjaśniam, że przedmiotowe opinie, zgodnie z obowiązującymi

przepisami nie mają charakteru wiążącego, a także z żadnych przepisów nie wynika konieczność uwzględnienia opinii przy kształtowaniu treści uchwały organu samorządu. Należy też zwrócić uwagę, że wbrew twierdzeniom zawartym w przedmiotowym wezwaniu w uchwale uwzględnione zostały postulaty związków zawodowych w zakresie wprowadzenia przepisu umożliwiającego przejście pracowników likwidowanego zakładu do nowego pracodawcy w trybie art. 23¹ Kodeksu pracy. Ponadto organy Województwa rozważyły wszelkie inne zastrzeżenia jakie zostały zgłoszone przez podmioty opiniujące, jednakże nie uznały za zasadne ich uwzględnianie w treści uchwały oraz nie podzieliły argumentów wskazujących na konieczność odstąpienia przez Województwo od przeprowadzania przedmiotowego procesu przekształcenia.

W uchwale określone zostało również, iż mienie pozostałe po zlikwidowaniu Szpitala staje się własnością Województwa. Jednocześnie w uchwale jednoznacznie wskazano, iż zarówno mienie przejęte przez Województwo jak i mienie będące własnością Województwa, a dotychczas jedynie użytkowane przez likwidowany Szpital niezbędne do prowadzenia działalności przez Spółkę zostanie udostępnione lub przekazane Spółce na podstawie odrębnych umów. W ocenie Województwa takie zapisy wyczerpują dyspozycję art. 60 ust. 4b pkt 3 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej i dają pewność, że powstały w miejsce likwidowanego SPZOZ niepubliczny zakład opieki zdrowotnej (prowadząca go spółka) zostanie wyposażony w mienie niezbędne do prowadzenia działalności, pozostawiając otwartą kwestię formy udostępnienia tego mienia. Zwracamy również uwagę, że przepisy prawa nie wymagają, aby w tego typu uchwałach podawana była wartość mienia czy też dołączany był jego wykaz. Ustalenie wykazu mienia, które będzie przejęte przez Województwo po zakończeniu likwidacji i zaspokojeniu roszczeń wierzycieli, odbywa się w trakcie likwidacji. Wartość mienia ustalana natomiast wyłącznie na potrzeby dokonania określonej czynności rozporządzenia tym mieniem (konieczna jest wówczas wycena przez uprawnionego rzeczoznawcę majątkowego). Należy wyjaśnić, że szczegółowe zasady i warunki dysponowania mieniem Województwa Mazowieckiego oraz jego jednostek organizacyjnych uregulowane są w innych uchwałach Sejmiku Województwa Mazowieckiego w szczególności w uchwale Nr 162/08 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 8 września 2008 roku w sprawie zasad wnoszenia przez Województwo Mazowieckie do spółek handlowych wkładów, a także obejmowania, nabywania i zbywania w nich udziałów i akcji oraz w uchwale Nr 152/06 z dnia 4 września 2006 r. w sprawie zasad gospodarowania mieniem Województwa Mazowieckiego, zasad nabywania, zbywania i obciążania nieruchomości oraz ich wydzierżawiania lub wynajmowania na okres dłuższy niż

3 lata i w uchwale Nr 178/08 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 8 września 2008 roku w sprawie zasad postępowania samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, będących wojewódzkimi samorządowymi jednostkami organizacyjnymi, przy zbywaniu aktywów trwałych, oddawaniu ich w dzierżawę, najem, użytkowanie oraz użyczenie. W związku z tym nie jest uzasadniony zarzut dowolności lub uznaniowości w zakresie dysponowania mieniem likwidowanego Szpitala.

Odnosząc się natomiast do zarzutu w zakresie konieczności zawarcia w uchwale szerszych informacji dotyczących kwestii zobowiązań i należności przejmowanych przez jednostkę samorządu terytorialnego poprzez wskazanie wysokości poszczególnych kwot należy stwierdzić, iż jest to zarzut niczym nie uzasadniony, bowiem nie tylko nie wskazuje na naruszenie obowiązujących przepisów prawa (przepisy nie obligują Województwa do zamieszczania w uchwale takich informacji), ale też w dacie podjęcia uchwały nikt nie jest w stanie takich informacji udzielić. Zwracamy bowiem, uwagę, że wysokość zobowiązań i należności przejmowanych przez Województwo musi być określona na dzień zamknięcia likwidacji (a nie na dzień jej otwarcia), gdyż Województwo przejmie tylko te zobowiązania i należności od zlikwidowanej jednostki, które nie zostaną uregulowane bądź ściągnięte w trakcie procesu likwidacji przez likwidatora Szpitala.

Biorąc pod uwagę powyższe wnoszę jak na wstępie.

Przewodniczący Sejmiku

Ludwik Rakowski

Załącznik:

- skarga
- akta sprawy
- uchwała Nr 152/06 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 4 września 2006 r.
- uchwała Nr 178/08 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 8 września 2008 r.
- uchwała Nr 162/08 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 8 września 2008 r.
- uchwała Nr 1/10 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 2 grudnia 2010 r.
- 4 odpisy odpowiedzi na skargę